

Sp.: Er Forskellen paa Hjernens Vægt mellem Mænd undertiden stor?

Sv.: Ja, jeg vil kun nævne to Eksempler. Byrons Hjerne vejede 1,827 Gram. Dantes 1,320 Gram, altsaa en Forskel af 487 Gram. Cromwells vejede 2,210 Gram, Gambettas 1,241 Gram, altsaa en Forskel af 969 Gram. Vil De deraf slutte, at Dantes og Gambetta var Tosser? sikkert ikke. De véd, at Gambetta var en overlegen Mand, skønt hans Hjerne kun vejede 1,241 Gram. Naar vel, med hvilken Ret paastaar De da, at alle Kvinder, hvis Hjerner i Gennemsnit vejer 1,250 Gram, skulde være Manden underlegen?

Sp.: Hvorledes vil De da forklare den aandelige Underlegenhed, som viser sig hos vore Kvinder, i Særdeleshed mellem Borgerne og de Kvinder, der tilhører de højere Klasser.

Sv.: Der findes virkelig en stor Forskel især mellem de akademisk dannede Klasser i aandelig og fysisk Retning, men det ligger i, at de dannede Mænd har tilbragt 20 Aar af deres Liv paa Universiteter og Kollegier. Deres Fatteevner er blevet udviklet baade ved Kundskaber og Opdragelse, deres Hjerner og Viljer er blevet trænerede, medens Kvindens Evner ligger brak eller bliver daarligt opdyrkede. Kvinderne vedbliver at være uvidende eller bliver oplærte i unyttige Bagateller. Forskellen i de højere Klasser er ikke en naturlig Følge, men et Resultat af Opdragelsen.

Sp.: Findes der da ikke den samme Forskel i de andre Samfundsklasser?

Sv.: Nej. I de brede Lag af Befolkningen imellem Bønder og Arbejderne findes der ikke nogen synderlig Forskel mellem Manden og Kvindens Intelligens.

Sp.: De mener altsaa, at Kvinden er ikke Manden aandelig underlegen.

Sv.: Ja, det mener jeg rigtignok. At Gennemsnitskvinden staar ikke tilbage i Fatteevne for Gennemsnitsmændene.

Sp.: Er det ikke blot en Hypotese?

Sv.: Tilgiv — det er Kendsgerninger, stærkere end alle Teorier og Hypoteser, og det er dem, der giver vor Mening Magt.

Sp.: Nævn nogle af disse Kendsgerninger?

Sv.: Se vore Præliminær- og Lærerindeksaminer, det er stadigt Kvinderne, der er Mænd overlegne ved Eksaminationsbordet.

Sp.: Ja — det var en Kendsgerning, nævn flere.

Sv.: I de forenede Stater har det ved Embedseksamen ligeledes vist sig, at Kvinderne stod over Mænd. Af 100 mandlige Kandidater bestod 60, og 40 faldt, af 100 kvindelige Kandidater bestod 81, og 19 faldt.

Sp.: Det var to Eksempler, kender De flere?

Sv.: I alle Lande, hvor Kvinder studerer, gaar det dem saaledes, ligesom nu Tusinder og Tusinder af store Handelshuse ledes af Kvinder.

Sp.: Hvad beviser det?

Sv.: Det beviser, at i Intelligens staar Kvinden ikke tilbage for Manden.

Løse Paastande.

Man hører meget hyppigt — enten i spøjende Udtryk eller med rene, forstaaelige

Ord — den Aankluse fremat, at de Kvinder, der vil Kvindens Ligeberettigelse med Manden, skulde være utilbøjelige til at opfylde det Hvermands Naturlovs paastaaede Kvindernes, det, at være Slægtens Model. Det kunde være rart at vide, hvorpaa og hvorledes man vil begrunde saadanne Fornærmelser!

At den ærkekvind, der anser sig selv for at være en Personlighed lige saa vel som Manden, rejser sig for god til at være et viljeløst Redskab over for det andet Køn Fordringer, berettiger ikke paa nogen Maade til den Opfattelse, at disse selvstændige Kvinder ikke skulde føle det som deres Livs højeste Lykke, baade dette at elske, og ogsaa dette, med deres Liv som Indsats, at føde Børn.

Det er derfor bedst at betegne førnævnte Beskyldninger mod „emanciperede“ Kvinder for „løse Paastande“.

Marie.

Kvindeforeninger.

Enhver Kvinde bør være i en Kvindeforening, og hvor der ingen Kvindeforeninger er, bør Kvinderne sørge for at danne saadanne. Selv om det er ganske faa Kvindesagsvenner, der ser Nødvendigheden af en anden Rettsstilling for Kvinden, ser det skadelige i Kvindens lave Løn og føler det nedbrydende for Samfundet i den politiske og sociale Umyndighed, som Kvinden lever under, bør de samle sig, danne et lille fast Punkt og melde sig til de bestaaende Foreninger. Er det Fag, det gælder, saa er der Fagforeninger i København, hvortil man bør slutte sig, ønsker man blot Oplysning om Kvindens Stilling, eller ønsker man at arbejde for Forstaaelse af en anden social Stilling af Kvinden, melder man sig ind i Kvindelig Fremskridtsforening.

Formanden Fru Johanne Meyer, Naboløs 4, modtager stadigt Indmeldelser. Enhver hæderlig Mand eller Kvinde over 18 Aar kan blive Medlem, Kontingent 2 Kr. aarlig eller 50 Øre Kvartalet.

For Husmødre.

Det vil være mange bekendt, at der i lang Tid har hersket stor Misfornøjelse med en Paragraf i Sundhedsvedtægten, som forbyder Slagterierne ude i Landet at sende Indmaden af slagtede Svin til Hovedstaden. Loven holder paa, at kun de hele Sider føres herind, og kun disse undersøges og stemples. Følgen er da, at Indmaden: Lever, Hjerte, Mørbrad og Rygrad bliver ude i Landet paa Andelsslagterierne, sælges eller gives bort, ja undertiden maa bortkastes af Mangel paa Forbrugere, medens samtidigt københavnske Husmødre maa betale Mørbrad og andet smaat Flæsk, Ben og andet med en uforholdsmæssig høj Pris, fordi der kun findes enkelte Svineslagterier her i Byen. Flæsket er derved steget, og den værdifulde Indmad, som for mange smaa Husholdninger i Hovedstaden var til uendelig Nytte, maa opgives.

Der er nu rejst en stærk Bevægelse for

at bringe denne Sag i Landet. Mange Mulkter ere allerede faldne paa Næse, og drivende, som Sundhedsvedtægten har forhandlet Varer fra provinslagterne, og flere vil der rimeligvis blive, hvis Sagen ikke snart ordnes. Ti der er naturligvis ingen Mening i at lukke Hovedstaden for Varer, som der trænges til, medens Slagterierne lider store Tab ved næsten at skulle give Varerne bort til dem, som ikke har Brug for dem.

„Aftenbladet“ har i disse Dage slaaget et vældigt Slag for Sagen; det har forskrevet slagtede Varer fra et fjernt liggende Slagteri (Hjørring) for at faa konstateret, at det lader sig prægtigt gøre at sende Varerne i god og sund Stand til København, selv fra de fjernest liggende Egne. „Aftenbladet“ havde indbudt kompetente Folk til Dommere i Sagen og arbejder nu videre for denne nyttige Sag, der for Slagterierne repræsenterer Millioner og for københavnske Husmødre adskillige Øre om Ugen i Husholdningspenge.

Forhaabentlig vil vore Borgerrepræsentanter sørge for at løse Spørgsmaalet i en nær Fremtid, da hele Sagen blot drejer sig om at kontrollere de slagtede Dyrs Sundhed, da Undersøgelsen og Stempleingen foregaar forinden Varerne afsendes fra Slagterierne, og at der tillige finder et Tilsyn Sted her efter Modtagelsen.

Men københavnske Husmødre bør sætte sig ind i Sagen, da det for dem har en stor Betydning. Selvfølgelig er det ikke vor Mening at berøve de provinsielle Husholdninger for billigt Indkøb; men da det er en Kendsgerning, at Slagterierne sidder inde med langt flere Varer, end Provinsbeboerne kan købe, er det naturligvis et økonomisk Tab for hele Landet, om Varerne skal spildes. For at forhindre det, ønsker vi dem sendt til København.

Et gammelt Dokument.

I 1753 udkom i København et Værk, betitlet: Samling af Danske (!) Lærde Fruentimmer ved Friderick Christian Schönaus.

Efter en overordentlig allerunderdanigst Tilegnelse til den allerstormægtigste alldurchlaughtigste Konge og Enevoldsherre Hr. Friderik den Femte og den allerstormægtigste og alldurchlaughtigste Dronning Juliana Maria retter Forf. følgende Ord til Læseren: „G. L. Da jeg haver paataget mig efter andre polerte Nationers prisværdige Exempel at forægive mit Fædernelands lærde Qvinder, som ved deres Lærdom og udgivne eller efterladte Skrifter have i den lærde Verden gjort deres lærde Navne udødelige, at man deraf kunde paaskjønne, at Danmark og Norge ogsaa have været frugtbare paa lærde Qvinder, som kan sættes i Ligning med Italienske, Spanske, Engelske, Franske, Hollandske, Tydske og Svenske lærde Qvinder, ja endog sættes imod dem, hvoraf mit Fæderneland ligesaavel som andre Lande kand bryste sig, og til sin Ære fremvise et anseeligt Tal, saa vil jeg som til en Indledning efter andre Skribenters Sædvane, som have skrevet om lærde Qvinder, give mig den ære at anføre de Skribentere, saavidt de ere mig bekendte, som i Særdeleshed have skrevet om lærde Qvinder og derved forplantet deres lærde Navne til den silde Efterslægt alt til det